

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oglasilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopolni se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 35.

„Slovenčeva“ znanost.

(„Slovenčevim“ „učenjakom“ v spominsko knjigo napisal Pavel Grošelj.)

II.

Preobširno bi bilo, se spuščati v vse detalje »Slovenčeve« neizobraženosti, saj zija za vsakim stavkom globok prepad nevednosti. Vendar se hočem dotakniti še enega odstavka, namreč onega, v katerem se prepira naš učenjak z menoj o postanku življenja na zemlji. V drugem svojem predavanju sem namreč obrazložil, da je postanek življenja iz mrtve snovi brez pripomočka nadnaravnih sil postulat moderne vede, in sem svojo trditev v kratkih besedah tudi dokazal. (Čitateljem priporočam v tem pogledu poljudno brošuro: Heinrich Schmidt, Die Urzeugung und Professor Reinke, Jena 1903, 1 K 20 v.)

To seveda našemu strokovnjaku ni povšeči in znanstveni svoji diskusiji o postanku življenja je napisal na čelo strogo znanstveni stavek: »Še veliko slabše je bilo drugo predavanje, v katerem je resnico zavijal in naravnost lagal.« Pri tem »razmotrivanju« pa se mu je pripetila mala neprilika. Nenadoma se je spomnil, kakšnih čitateljev je pravzaprav vreden njegov članek, domislil se je, da je njegov duševni nivo samo še za kmete dovolj visok, zavedel se je, da mu razen njih ne bo verjel noben količjak olikan človek, in tedaj zelo ljubeznivo apostrofira svoj auditorij. »Čujte, kmetje!« jim pravi, »postanek življenja je postulat moderne vede!« Nazor naših kmetov torej, ki se verujejo, da Bog osebno nadzira rast vsake bilke in ki ga, ne vedoč, da raste in zori klasje po strogih fizikalno-kemijskih zakonih, prosijo naklonjenosti za dobro žetev, naveda »Slovenčev« članek kot argument proti mojim nazorom. Kranjske kmete pelje v boj proti znanstvenim kapacitetam svetovne slave, ki so se skoro soglasno izrazile za takozvano pra-

ploditev (Urzeugung), za postanek življenja iz mrtve snovi. Naš veščak seveda še ni ničesar slišal o botaniku-prvaku Naegeliu, ki je tako duhovito zastopal ta nazor v svoji knjigi: »Mechanisch-physiologische Theorie der Abstammungslehre«, ni mu znan slavní fiziolog Verworn (Max Verworn: Allgemeine Physiologie, Jena 1903, p. 313—343), ki tudi zastopa isto mnenje, celo »falzifika-torja« Haeckla (Ernst Haeckel: Generelle Morphologie 1866, Bd. I, p. 109—190), ki je krasno utemeljil nauk o praploditvi, slabo pozna. Do njegovih ušes še ni prišel glas o fiziologu Pflügerju (Eduard Pflüger, Pflügers Archiv, Bd. 10, Bonn 1895), zoologu in filozofu Weismannu (August Weismann: Vorträge über Descendenz-Theorie, Jena 1902), o fiziku Zehnderju (Ludwig Zehnder: Die Entstehung des Lebens, Freiburg i. B. 1899) itd. itd. In vti ti svetovni učenjaki stojijo na moji strani! Naravnost blasfemično je proti tem korifejam izigravati filozofske nazore naših kmetov.

Sedaj pa vprašam svoje čitatelje: »Kdo je lagal, ali jaz, ki sem trdil, da nazor o praploditvi zastopajo največji prirodoslovci, da je ta nazor postulat moderne vede, ali pa »Slovenec«, ki trdi, da sem »zavijal resnico«.

Da, ljubi »Slovenčev« članek, tudi dolge mušace Vas ne obvarujejo pred nevednostjo in neodkrito srčnostjo!

Bodi dovolj teh vzorcev ekskvizitne »Slovenčeve« nevednosti; do-staviti imam samo še to, da so vsi citati, ki mi jih podtika »Slovenec«, od prvega do zadnjega izmišljeni. Kako temeljito je poslušal in proučil moja predavanja, dokazuje zlasti notica, pisana pod zaglavjem: »Hudiča so ubili.« Tu mi podtika besede, ki jih ravno tako nisem izpregovoril, kakor nisem izustil nobenega izmed njegovih citatov. Omenjena besede je prepisal iz »Slov. Naroda«, kjer je

»Narodov« poročevalec s svojimi besedami na posebno drastičen način očrtal majhen del mojega predavanja.

Kolko in kakšnih slušateljev sem bil deležen, o tem se ne prepiram s »Slovencem«, saj bo to najjasnejše dokazala statistika, ki jo sestavi »Prosveta«.

Glejte, ljudje božji, z »znanstveniki« takega kalibra se ima na Slovenskem boriti vsak, ki se drzne služiti sveti znanstveni resnici!

In ti »znanstveniki« so si v oliko in nevednosti enaki, pa naj že nastopajo v »Slovenec«, »Zori« ali pa v »Kat. Obzorju«.

In tako zmešani so ti filozofi, da ne razumejo drug drugega, da eden pobija to, kar je napisal drugi. Ko sem n. pr. lani v »Ljublj. Zvonu« očrtal glavne poteze descendentnega nauka, tedaj so me napadli v »Kat. Obz.«, češ, da prodajam stvari, ki so jih že davno ovrgli nemški učenjaki in ki jih ne veruje noben pameten človek več, letos pa čitam v istem »Kat. Obz.« (»Kat. Obz.« 1905, p. 37), da descendentni nauk »z malimi izjemami priznava v večjem ali manjšem obsegu skoraj vsi naravoslovci«.

Tako nedoslednost mora roditi le globoka nevednost ali pa premišljena hudobnost.

Tako daleč so šli ti učenjaki in v »Kat. Obz.« napisali tolike gorostasnosti, da so se čutili moralno prisiljeni, te gorostasnosti javno de-mentirati in popraviti, drugače bi se jim moral smejati vsak petošolec.

Jožef Valjavec je namreč v svojem članku »Iz prazgodovine naše zemlje« nagrmadil toliko »modrosti«, da ga je moral v »Slovenec« z dne 7. januarja t. l. javno osmešiti kanonik Sušnik sam. Zanimivo pri tem popravku pa je to, da g. kanonik sam tudi ne stoji na višini astronomijske vede, kajti njegovi popravki so v marsičem napačni. S podatki o napakah sem g. kanoniku na razpo-

lago. Naravnost neverjetna pa je drznost, s katero je neki Sever lani »farbale« »Obzorju« čitatelje. V njegovem spisu: »Je li astronomija upravičena tajiti Boga?« kar mrgoli nepravilnosti in napak, in tudi nemu sem s podatki na razpolago.

Kako visoko stojijo nad temi psevdoučenjaki nekateri duhovniki tujih narodov, ki se radovoljno uklanjajo rezultatom modernih ved!

»Brez najmanjšega dokaza je trdil, da se je vesoljstvo samo vsled privlačnih sil moralo razviti v veličastno harmonijo«, piše »Slovenec«; astronom pater! Secchi pa odkrito priznava: »Man sieht hieraus, dass das Gesetz der fortschreitenden Verdichtung eines Nebelflecks oder der Bildung eines Planetensystems eine einfache und notwendige Folge des allgemeinen Principes der Gravitation ist.« (P. Angelo Secchi: Die Sonne, Braunschweig 1872 p. 684.) In drugje zopet zatrjuje »dass die Planeten nicht gleichzeitig durch einen Act der Schöpfung ins Dasein gerufen worden sind, sondern dass sie sich erst nach und nach durch Ablösung von einer centralen Masse gebildet haben.« (ibid. p. 681.)

In o descendentni teoriji, o nazoru, da današnjih živalskih vrst ni ustvaril bog, ampak da so se tekom stotisočletij razvile druga iz druge iz nepopolnih v vedno popolnejša bitja, o descendentni teoriji, ki jo tolikrat in tako brez dokazov smešita »Slovenec« in »Katoliški Obzorje«, piše pater! Waemann: »Da wir von zwei naturwissenschaftlichen Hypothesen, welche zur Erklärung für ein und dieselbe Reihe von Tatsachen aufgestellt werden, stets diejenige zu wählen haben, welche durch natürliche Ursachen mehr zu erklären vermag, dürfte es wohl kaum zweifelhaft sein, dass wir mit vollem Rechte der Descendenttheorie vor der Konstanttheorie den Vorzug geben.« (Erich Was-

mann S. J. Die moderne Biologie und die Entwicklungstheorie, Freiburg i. B. 1904 p. 271.)

Iz mrtve snovi in slepih sil sem v svojih predavanjih izpeljal vse vesoljstvo, saj nam ti faktorji zadostujejo, da se je potom njih razvilo vse, kar biva in živi okrog nas. Postanek vsega univerza sem razložil s pomočjo popolnoma naravnega razvoja, ravnaajo se po izreku jezuita Wasmanna: »Wir dürfen dort rein unmittelbares Eingreifen des Schöpfers einführen, wo wir die Tatsachen durch natürliche Entwicklung zu erklären vermögen.« (ibid. p. 185)

Upam, da se mi je v teh vrsticah posrečilo dokazati, na kako nizki duševni stopnji se nahajajo »Slovenčevi« učenjaki. In takim učenjakom v resnici ne zamerim, ko mi očitajo, da sem »akrpuca« svoja predavanja iz nemških brošur, saj pridajo njihovi citati in njih pridoznanski pojmi dovolj jasno, da niso čuli niti mojih predavanj, niti čitali kake znanstvene brošure.

Kritiko o kakovosti svojih predavanj pa prepuščam mirnim srcem svojim slušateljem, pred vsem profesorjem in zdravnikom, ki so me počastili s svojo navzočnostjo v tolikem številu!

Prozoren je namen »Slovenčevih« modrijanov: v kali bi radi udušili mogočno gibanje, ki valovi skozi slovensko mladino, zadržali bi radi vsak pojav moderne znanosti, ker se bojé, da bi se v njenem blestečem svitu ljudem ne odprle oči!

Le ironizirajte nas, zabavljajte, obrekujte, podtikajte in lažite! — brez strahu se žrtvujemo sveti resnici.

Impavidi progrediamur!

Vojna na Daljnem Vstoku.

Pohod generala Miščenska.

Dopisnik »New-York Herald« se je udeležil pohoda ruskih kozakov iz Mukdena v Niuvang in

LISTEK.

Čudna zaroka.

Humoreska. Juraj Lubič.

Meseca januarja.

Debel sneg je pokrival hrib in plan in mrzlo je bilo, da je vse pokalo. Na Trati, prijazni vasi na Dolenskem, je že vladal večerni mir. Le smpatam so se čuli hreščéči koraki zakašnega vaščana, ki je hitel h gorki domači peči, na kateri je že njegova deca spala sladko spanje pravišnih. Pa tudi ti koraki so kmalu utihnili in se je samo še čulo hrpavo lajanje za hišno sigurnost zavzetega kužeta ali pa pritajeno zdihovalanje napol zmazlega vaškega Don Juana pod oknom svoje drage.

Fantovsko solnce se je široko šepirilo na svetlem nebu. Njega zavist ni pustila zlatim zvezdam priti do polne veljave, prav kakor bi ta navihane s svojim nagajivim, zabuhlim obrazom bil avtokrat tam gori. Ves zrak je bil napolnjen z blestečim svitom, po zemlji so bili vsenaokrog raztreseni sami briljanti, ki so med seboj govorili svoj nemi, a toli zgo-

vorni jezik. Hiše v vasi so bile kakor srebrne. Videlo se je kakor podnevi.

Sredi vasi, v gostilni »Pri Bobenčku«, je še gorela luč. Zadnji gost, Hrvat trgovec, jo je ravno pobrisal v hlev, da leže k počitku sredi svojih štirinogatih francoskih učenjakov.

Kmalo nato se je zopet slišalo cepetanje in še nekoč je izginil v gostilniško vežo z boječimi koraki, kakor tat.

Nato je nastal za nekaj časa zopet mir.

V bližnjem zvoniku je odbila enajsta ura.

Iz daljine se je slišalo einglanje zvončkov, potem bobneče hreščéč ropot po cesti, pokanje z bičem, konjsko prekanje in kmalo nato prisopihata dva življenja sita konjska junaka stare garde z nekako Noetovo barko v pomanjšani izdaji pred gostilno, kjer se ta starokopitni vehikelj ustavi.

Kočijaž, postiljon, le na klobuku uniformiran s širokim srebrnim trakom, katerega rojstvo je segalo daleč nazaj, plihne tri zamrznjene glasove iz svojega zblinčenega roga — več ni šlo, ker mu je primanjkovalo kolofonije — in to je bilo znamenje, da

se je pošta tam ustavila, kamor utrujenega potnika srce najbolj vleče.

Pot iz zadnje štacije je bila dolga in kje je še bila Ljubljana, zaželjeni cilj vseh nesrečnežev, ki jim je bil blagor železnice španska vas. Tedaj še ni bilo, kakor danes, ko razni poslanici z lahkoto grade železnice baš skozi vsako vas. Trebalo je skrbeti, da se dobe kake »gorke vilice« v mrzel želodec in Bobenčkova gostilna ni bila ravno sadnja na svetu. Gospodar si je štel v čast, da so potniki o njem le lepo govorili in nikdar ni šel nobeden lačen od njega, dasi potnikov ni bilo ravno slehri dan.

Bobenček je bil majhen, okrogel možakar rdečega, mastnega in vedno obritega obraza. V njegovih modrih očeh se je zrcalila resnost, skrbno gospodarstvo in pa nad vse dobro srce. Ime »Bobenček« mu je pridobil gotovo njegov dobro nagašen trebušček, kajti v krstnih knjigah je bilo čitati vse drugače. Izvedeli smo sicer, da je bil njegov oče vsak dan Vesel, toda za ime nam ni, Bobenček ostani Bobenček.

Bil je vdovec. Toda kdor je pogledal po hiši, je videl na kmetih redko snago, vzoren red, in kjer je

bilo mogoče, kak okusen okrasek, ta je bil prepridan, da tukaj ni brezumne ženske roke. In tako je bilo. Krasna hčerka, devetnajstletna Metka je bila duša vsega gospodinjstva. S čvrsto, pa tudi spretno roko je vodila vaje in je s tem prihranila svojemu očetu marsikateri trif. Gostilniška obrt je bila njena domena in se je stari Bobenček tukaj le toliko vtikal, da je pripeljal vina, kadar ga je primanjkovalo.

Metkina vzgoja je bila skrbna in povsem praktična. S klavirjem in francoščino ji ni bilo treba beliti glave. Ta dva predmeta spadata v vzgojevalni program sedanjega nadkulturenega veka, s katerim se mladina na stroške roditeljev brez vsakega ozira na talent in veselje, naj velja torej kar hoče, do onemoglosti trpinči, o kakem povoljnem uspehu pa ni duha ne sluha. Ne, Metka je oboje prav lahko pogrešala, zato pa je vsako delo pri hiši lahko vzela v roke in je s tem pokazala kaka ima gospodinja biti.

Pa kaka punčka je bila Metka! Reklji so, da se take ne najde v devetih farah. Ko bi odločila toli priljubljeno ji kmetsko nošo, bi v mestu vse takozvane krasotice potlanila v

temo. Bila je naravna lepota. Gizdava Metka ni bila. Kdor je pogledal v njene velike črne oči, ta se ni mogel načuditi mojstrskemu delu njenega stvarnika. Zmerom čedno opravljena je skakljala urnih nog po hiši, skrbela, da vsem gostom ustreže, na drugi strani pa je tudi ravno tako odločno, kakor dostojno odbijala puste šale vaških gizdalinov. Približati se ji ni upal nikdo, kakor je to na kmetih navada. Njena prikazen je napakovala spoštovanje. Pošalila se je na rada in pokazala svoje bele zobe izpod drobnih usten, to pa le gostom v zabavo. Koliko jih je bilo, ki so zaman stikali za njo. Razlagati si pa ni mogel nikdo, zakaj je ona tako čudna, nedostopna. Sicer je pa tudi njen očka imel svoje nazore. Metka je vedela, da bi mu s kako vsakdanjo ljubeznijo prav nič ne vstregla in kakor je svojega očeta spoštovala, tako se ga je tudi bala. Zato se je Bobenček s svojo Metko rad pohvalil in jo je sam imel za vzor-dekle. Brez skrbi jo je pustil gospodinjiti in ni nikdar čakal, da se gostilna zatvori, marveč je že prav zgodaj spravil svoje starikave kesti pod gorko odejo.

(Dalje prih.)

brzojavlja svojemu listu tele podrobnosti: 8 t. m. je prekoračil general Miščenko na delu mnogobrojne konjenice reko Hun. Kosaški prapori so prodirali v treh oddelkih pod poveljstvom generalov Samzonova, Abramova in Tjelešova po dolini reke L'ao proti jugu. Fronta se je razprostirala na 8 km in je nudila eden izmed najkrajših prizorov v tej vojni. Prvo noč smo prenočevali v Sifontaju med rekama Hun in Liao, drugi večer pa smo dospeli do vasi, kjer se stekata Liao in Hun. Rusi so navalili na neki japonski transport, ga uplenili in pogнали Japonce v beg.

Drugo jutro so kozaki zadeli na Hunguze. Dagestanski polk, stoječ pod poveljstvom polkovnika Bentinga, je z izredno silo in hitrostjo navalil na Hunguze, ki so bili oboroženi z Mauzerjevimi puškami, ter jih od 500 pobil 100. Na ruski strani je pal stotnik Čaplin. Med ubitimi je bilo več Japoncev. Kozaki so uplenili japonsko zastavo.

Nekoliko bolj proti jugu sta center in desna kolona naskočila z obzidjem zavarovano vas Sautoze, ki jo je uporno branilo 300 mož japonske pehote.

Rusi so to vas v nočnem napadu osvojili; v tem boju sta padla dva častnika, Nekrasov in Bertin, zadnji je bil Francoz, ki je šele pred enim mesecem vstopil v Miščenkov konjenico.

11 t. m. so prapori prodirali proti jugu, ne da bi naleteli na odpor. Prekoračili so reko Tajoi in opoldne dospeli v stari Niučvang. Tu se je 50 Japoncev zabarikadiralo v neki hiši. Ker se niso hoteli vdati, so jih Rusi pobili, ostale pa ujeli. Rusi so uplenili mnogo velikih japonskih transportov ter jih zažgali.

Na večer so dospeli v neko vas, 36 km daleč od Inkova. Istega dne je kavkaški oddelk razdelal severno od Hajčenga železniško progo na 500 m, dragonci so razstrelili v zrak železniški most pri Dačičavu. Kozaki so uničili tudi vse brzojavne in telefonske zveze.

12. t. m. so prapori prodrli v neko vas v bližini železniške postaje Inkov, kjer se je nahajalo samo nekaj sto Japoncev, a ogromne armadne zaloge v vrednosti 9 milijonov rubljev. Rusi so naskočili postajo ob štirih popoldne, toda Japonci so med tem dobili pomoč ter se močno zabarikadirali. 6 ruskih baterij je odkrilo na postajo ljut ogenj in zažgalo vsa poslopja v njeni bližini. Naval je trajal nekoliko časa, nato se pa je Miščenko umaknil, ker se je bal, da bi imel prevelike izgube. Zvedel pa je tudi, da se je iz Hajčenga odpravila močna japonska armada, da bi ga zajela.

13. t. m. je japonska pehota napadla Miščenko, a brez uspeha, ker se je jadrno umaknil. Sprva se je pomikal proti severu, kakor da bi hotel prekoračiti reko Tajoi, nato se je pa, izognivši se ob fronti veliki japonski armadi, hitro okrenil na levo in z vsemi svojimi prapori prekoračil reko Liao.

Kuropatkinovo poročilo o kosaškem pohodu.

General Kuropatkin poroča: Prejel sem dvojce poročil o ofenzivnih operacijah naše konjenice. 10. t. m. zvečer je pol eskadrona naših dragoncev uničilo pol kompanije japonske pehote. V isti noči so naši bataljoni razdeljali del železniške proge, kar je povzročilo, da sta dve lokomotivi trčili druga ob drugo. 11. t. m. so naši prapori zavzeli Niučvang. Japonska posadka, obstoječa iz ene kompanije in dveh eskadronov, se je po kratkem boju umaknila. Ta dva dni smo uplenili 500 vozov s proviantom in ujeli 14 mož in enega častnika. Na naši strani je padlo 15 mož in 3 oficirji, ranjenih pa je bilo 10 častnikov in 49 mož. 12. t. m. so naše straže razdelale železnico pri Šejoi, 6 vrst se verno od Inkova. Popoldne ob štirih se je približal Inkovu japonski voj.

Naša artiljerija je obstreljevala železniško postajo in upepelila vsa skladišča. Naši prapori so izvršili napad z veliko bravuro, a se vključ temu morali umakniti pred premočjo.

Skoro vse ranjence in mrtve so vzeli sabo.

Japonci vznemirjeni.

Iz Sašetuna se brzojavlja: Konjenica generala Miščenka se je sredično vrnila s pohoda iz za hrbta japonske armade. Ruske izgube znašajo 300 mrtvecev in ranjencev. Ta pohod je Japonce silno vznemiril, to tembolj, ker so jim Rusi odvzeli več nego 500 vozov privratja in ker se japonski armadi vključ vsem naporom ni posrežilo, zajeti kozake in jim onemogočiti vrnitev. Japonci se boje, da se bi ti pohodi, proti katerim se štijo popopoma brezmočne, večkrat ne ponavljali.

Začetek velike bitke?

Iz Tasudjapa se poroča: Ves dan v soboto so Japonci obstreljevali naše pozicije na levi in desni od železniške proge. Artiljerijski ogenj je bil tako ljut, kakor še nikdar doslej. Vse kaže, da se skoro prične velika bitka; mi smo pripravljani nanjo.

15. t. m. pa je došla brzojavka: Ponoči ob 2. uri so stopili Japonci v ofenzivo. Sprejeli smo jih z ljutim ognjem iz pušk in topov, a oni so, ne oziraje se na velike izgube, nadaljevali naval.

Naši sprednji voji so se umaknili, hoteli sovražnika izvabiti do skrite baterije. Japonci niso opazili zvižaje in so se bateriji približali na streljaj. V tem hipu je odkrila baterija na jedva 400 sežnjeh na Japonce ljut ogenj, ob boku pa jih je prišla naša pehota.

Sovražnik se je, pustivši na bojišču kupe mrtvecev, v velikem neredu umaknil. To jih je rešilo, da niso bili popolnoma uničeni. Naši voji so napravili protinapad in so potisnili Japonce iz prvotnih njihovih pozicij.

»Daily Mail« poroča: Rusi se polagoma pomežejo od Mukdena proti jugu. V Šufangtavu in Šalingtavu grade utrdbe in okope. V ruski, kakor v japonski armadi se je pričelo živahno gibanje. Velika bitka se vname v najkrajšem času.

Zamenjava ujetnikov.

Poročilih iz Petrograda je Japonska pritrdila ruskemu predlogu glede zamenjave ujetnikov. Najprvo se zamenjajo trije častniki, ki so jih Japonci ujeli na parniku »Jekaterinoslav«, za tri japonske oficirje, ki so bili ujeti na transportnih ladjah »Hindšumaru« in »Sadomaru«.

Uporen japonski polk.

»Daily Mail« poroča iz Port Arturja: Pri nekem napadu na Port Artur je bil uničen neki polk na desnem krilu skoro do zadnjega moža. Na njegovo mesto bi moral stopiti neki drugi polk. Toda ta polk se je kakor en mož ustavil in ni hotel iti v boj — v gotovo smrt. Vsi poskusi častnikov, močvito pregovoriti, so ostali brezuspešni. Niti en mož se ni ganil z mesta. Vsa armada je dal pred vso armado razglasiti, kako strahopetno se je vedel dotični polk ter ga odposlal po sramotni kazni v Mandžurijo maršala Ojami.

Četrta ruska armada.

Pariškemu »Matinu« se poroča iz Petrograda: V najkrajšem času se odpošlje na bojišče četrta ruska armada. Kuropatkin bo imel potem pol milijona bojevnikov.

Tretje rusko brodovje.

Poročilih iz Petrograda se v Libavi dela noč in dan, da se pripravi tretje brodovje, sposobno za odhod na Daljni Vzhok. To brodovje odpluje iz Libave zadnje dni tega meseca. Vse to ladjevje je že popolnoma pripravljeno za odhod razen torpedovke »Gromki« in transportne ladje »Don«.

Zajet nizozemski parnik.

V nedeljo je neka japonska torpedovka zajela pri otoku Tensimi nizozemski parnik »Viljelmina«, ki je imel na krovu premost v Vladivostok. Parnik so spravili v Saseho, da ga sodi pomorsko sodišče.

Državni zbor.

Dunaj, 17. januarja. V poslaniških krogih pričakujejo, da se državnemu zboru kmalu predložijo sledeče zadeve: obrtna reforma, novi brambni zakon in trgovinska pogodba z Nemčijo, kakor brž se doseže med obema državama sporazumljenje. Pozneje pride na vrsto pogodba z Lloydom, ki poteče prihodnje leto in zakon o kartelih. O predlogu glede ustanovitve italijanskega vseučilišča v Roveredu bo zbornica razpravljala šele v povelikonočnem zasedanju.

Preosnova ministrstva.

Dunaj, 17. januarja. V parlamentarnih krogih se govori, da namerava baron Gautsch v najkrajšem času preosnovati ministrstvo tako, da se uradniški ministri izločijo in nadomestijo s parlamentarci. Odstopijo pa baje naučni minister vitez Hartel, finančni minister dr. Kozel in češki minister dr. vitez Randa. Naučno ministrstvo baje prevzame podpredsednik gališkega deželnega šolskega sveta dr. vitez Bobrznyski. Za češkega ministra pride v prvi vrsti v poštev načelnik mladočškega kluba dr. Pačak, pa tudi dr. Kramářu se govori.

Praga, 17. januarja. Tudi »Politika« potrjuje vest o rekonstrukciji ministrstva v enakem smislu, le o spremembi v osebi češkega ministra ne ve ničesar. Za portfelj finančnega ministra kandiduje več kapacitet, a največ upanja ima podpredsednik dunajskega finančnega ministrstva dr. Spitzmüller.

Konference deželnih odborov.

Trst, 17. januarja. Istrski deželni odbor je izdelal načrt za prihodnje konference deželnih odborov. Na teh skupnih konferencah naj bi se razpravljalo o skupnem delovanju deželnih odborov za enake koristi vseh dežel. Na predlog moravskega deželne odbora se zberejo kmalu deželni odbori na Dunaju.

Volilno gibanje na Ogrskem.

Budimpešta, 17. januarja. Volilne priprave so stopile že v nov štadij. Bojujoče se stranke se ne zadovoljujejo več z obrekovanjem, kričanjem in pobijanjem oken. V Nagy-Szeredi je proglasila opozicija že pred nekaterimi dnevi, da ne bo pustila liberalnemu kandidatu Dozsi govoriti. Ko se je Dozsa s svojim spremstvom pripeljal mimo hiše okrajnega sodnika, ustretil je nekdo iz hiše ter smrtno rnil nekega veleposestnika v Dozsevim spremstvu. — V Šešdu so opozicionelci napadli liberalnega kandidata dr. Daroczyja in njegovo spremstvo s kamenjem ter težko ranili tri liberalce. — V Gödöllöju so orožniki aretovali socialno-demokratskega kandidata, kmeta Püspökija ter ga odvedli v njegovo pristajno obdino. Oblast je namreč spoznala, da je v svojem kandidatskem govoru ščuval zoper družabni red.

Budimpešta, 17. januarja. Izvršilni odbor rumunske narodne stranke v Sibinju je razposlal okoli rumunskim volilecem, naj oddajo svoje glasove le Rumunom tudi tam, kjer ni upati na zmago; kjer pa ni rumunskih kandidatov, naj podpirajo kandidate nemadžarskih narodnosti.

Ministrska kriza na Srbskem.

Belgrad, 17. januarja. Ministrski svet je razpravljal zopet o posojilu, ki ga hoče najeti finančni minister. Ministri se tudi sedaj niso mogli zediniti, vsled česar je baje ministrska kriza neizogibna. Ministrski predsednik Pašić je imel včeraj dolgo posvetovanje s kraljem. Vsi ministri uvidevajo, da zahteva vojni minister preveč, česar ni mogoče pokriti niti s posojilom, toda vojni minister ne popusti od svojih zahtev.

Gibanje na Ruskem.

Petrograd, 17. januarja. V Smolensku je vrgel nekdo bombo v guvernerjevo palačo. Bomba se je razletela ter poslopje hudo poškodovala. Napadales je neznan.

Konec Combesovega ministrstva.

Pariz, 17. januarja. V današnjem ministarskem svetu je prečital ministrski predsednik Combes prošnjo za odstop celokupnega ministrstva. Prošnjo izroči jutri predsedniku Loubetu. Zbornica in senat sta zasedanje prekinila, dokler se ne odloči ministrska kriza. Na prošnjo raznih radikalnih poslancev je Combes obljubil, da obišče po svojem odstopu večja mesta, kjer bo na shodi opravičil svoj program ter razložil posebno potrebo ločitve cerkve od države.

Obč. svet ljubljanski.

V Ljubljani, 17. januarja.

Predsedoval je župan Ivan Hribar. Za overovatelja zapisnika je imenoval obč. svetnika Lenčeta in Šubica. Potem je govoril čuvstveno posmrtnico pretečeni teden umrlima g. dež. blagajniku g. Fr. Trtniku in zdravniku dr. Finzu. Povedal je, da je bil g. Trtnik tri leta član občinskega sveta, mnogo let ubožni oče za trnovsko-krakovski okraj, član mestne hranilnice itd. Gospod Finz pa je bil najstarejši član ljubljanskega prostovoljnega gasilnega društva. V znak sožalja za obema prikljubljenima sosedčankama so se občinski svetniki vzdignili s sedežev.

V stavbni zadevi gosp. Hugona Ihla je predlagal župan, naj se ugodi njegovi prošnji brez obveznosti, kakršno mu je naložil obč. svet v svoji zadnji seji. Sprejeto.

Glede zamemarijene Poljanske ceste, zaradi katere je interpeliral v zadnji seji obč. svetnik Predovič je naznanil župan, da se je prepričal, da vendar še ni tako nevarno, da bi se moral jarek pri poskuševanju kmetijske družbe preobkati, ker bi bili stroški preveliki. Zategadelj bo pač treba počakati, da se izvrši parcelacija oddotnega sveta. Obč. svetnik Predovič je nasvetoval, naj se jarek zasuje z debelim kamenjem. Proti temu sta govorila župan in občinski svetnik Velkavrh. Predovičev predlog se je odklonil, a župan je obljubil, da bo mestni magistrat iz svojega storil potrebne korake.

Zapisnik zadnjih dveh sej se je prečital in odobrili.

Protestantsko pokopališče.

Kakor znano, je svoječasno občinski svet sklenil, sklicevaje se na dotični dvorni dekret, da se naj obenem s katoliškim pokopališčem premesti od Sv. Kristofa tudi pokopališče tukajšnje evangelijske cerkvene občine. Proti temu sklepu se je evangelijska cerkvena občina pritožila, češ, da je pokopališče še v takem stanju, da bo mogoče na njem še 40 let pokopavati in deželna vlada je priznala ugodila ter razveljavila sklep občinskega sklepa. V utemeljevanju pravi, da za sklep obč. sveta ni dovolj zakonitih vzrokov. Odlok deželne vlade se vzame na znanje, češ, da razmere res še niso take, da bi se moralo protestantsko pokopališče obenem s katoliškim premestiti.

Ljubljanski grad in Salezijanci.

Obč. svetnik dr. Kušar je nujno interpeliral župana, kaj je resničnega na notici »Slovenca«, da se Salezijanci pogajajo za najem ali celo za nakup ljubljanskega gradu. Ljubljansko občinstvo — razen »Slovenčevih« ljudi, ki seveda hrepenejo, da bi se Ljubljana tembolj poenila — je zelo razburjeno vsled te vesti. Ni dovolj, da ti patri oblačijo vsako hišo po Ljubljani, sedaj naj bi se stegnili svoje krepelje po gradu, glavi bele Ljubljane. Vprašal je župana, kaj mu je v tej stvari znanega. Župan je odgovoril, da ne tice v »Slovenca« in »Laib. Zeitung« ne odgovarjajo popolni resnici. O nakupu gradu pač ne more biti govora, ker je finančni erar ponudil in obljubil grad mestni občini za 60.000 K. Vrhutega naj bi mestna občina še zgradila skladišče za domobransko municijo, ki je sedaj na gradu. Župan je bil nedavno v tej zadevi pri domobranskem ministru ter zvedel, da bi tako skladišče veljalo kakih 8000 K, da pa bi bilo ministrstvo pri volji, isto vzeti za 25 let v najem. Res je sicer, da bi se grad dobil ceneje, ako bi se Salezijanci ne bili vtaknili vmes s svojim konkuriranjem. Sedaj bo pač treba plačati celo kupnino 60.000 K. Toda bila bi napaka, ki bi se šele v bodočnosti občutila, ako bi mesto gradu ne kupilo. Nadalje je povedal, da je pri isti priliki govoril tudi s finančnim ministrom ter izposloval, da bi se kupnina smela

plačati v šestih letnih obrokih po 10.000 K (živahno odobravanje). Obljubil je, da pride kmalu s tozadevnim predlogom pred občinski svet.

Poročili stavbnega odseka sta se odložili z dnevnega reda, ker ni bilo poročevalca. Zadnja točka (o neki disciplinarni zadevi) se je obravnavala v tajni seji — že tretjič.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. januarja.

— **Župnik v sodnijski preiskavi radi motenja vere.** Ni ga menda farja na Kranjskem, ki bi uganjal takšne kozlarije in grdobije, kakor župnik Adolf Knol v Babnem polju. Naš list je bil že opetovano primoran nastopiti proti njemu in seznantiti širšo javnost s škandaloznim njegovim postopanjem. Podrobnosti, ki smo jih priobčili o »delovanju« tega čednega božjega namestnika, bi morale že zadostovati škofu Antonu Bonaventuri, da bi postopal proti njemu ali vsaj rešil župljane te šibe božje. Škof se seveda ni zganil! In kako tudi! Baj Anton Bonaventura preganja samo tiste duhovnike, ki žive strogo svojemu poklicu, ki izvršujejo natančno svoje dolžnosti in ki slede zgledu Kristovemu, ki je rekel: »Mir vam bodi,« mir vam prinašam in »ljubite se med seboj«; škof ljubi in povišuje tiste, ki sejejo sovraštvo in prepir, ki ščujajo brata na brata, ki netijo ljudske strasti in tep-taje v blato vse, kar je poštenemu človeku dobrega in svetega. In da je to do pičice resnično, najjasnejše dokazuje baš slučaj župnika Knola. Ni še dolgo tega, ko je uganjal Knol v cerkvi stvari, da se je zgražala vsa župnija — klerikalci in liberalci in da je šel po vsi fari samo en glas: »Takega farja, reši nas, o Gospod!« O tem dogodku je bil brezdvoma obveščen škof Bonaventura, toda ni ganil niti z mezinem, dasi je vedel, da je Knolovo dejanje skrajno pohujšljivo, da naravnost bogokletno. Škofu je bilo znano, da je Knol na nečuten način oskrnil hram božji, da je surovo onečastil zakrament, ki ga cerkev imenuje najsvetejšega, toda storil ni ničesar, da bi se dalo zadoščenje žaljenemu verskemu čutu. Seveda Knol ni lajak! Ako bi storil lajak kaj sličnega, bi bilo vse, kar je črnega pokonci, škof bi ga proklel, prirejale bi se spokorne molitve in procesije in sklicevali bi se shodi, na katerih bi se ogorčeno klicalo državnega pravdnika, da naj zločinca, zasramovalca »najsvetejšega zakramenta«, zgrabi in izroči krvavi sodnji, da ga eksemplarično kaznuje. Adolf Knol je pa božji namestnik in kot takemu je dovoljeno vse in noben duhovnik se ni zgražal nad njegovim početjem. Škof sam, ki je baje tako vnet za sveto vero in ves gori in plamti za čast »najsvetejšega zakramenta«, ni proti Knolu, dasi mu je morala biti vsa zadeva znana, uvedel nobene preiskave, kamoli da bi ga izročil posvetni oblasti. Toda Anton Bonaventura obrača, bog pa je obrnil. Škof, ki bi imel vero, kadar je zares v pravi nevarnosti, štiti, je hotel Knolovo afero prikriti, udušiti, toda ta njegov načrt mu je prekrizalo, kakor čujemo, — državno pravdnništvo, ki je uvedlo proti župniku Knolu kazensko preiskavo radi — hudodelstva motenja vere. Župnik Knol je namreč neko nedeljo, ko je bilo v cerkvi zbrana polna vernega ljudstva, jel pred oltarjem, držeč »najsvetejšo« v rokah, kakor zbesnel in obseden preklinjati in klicati pogubo na svoje župljane; kakor zbesnel bik je rjul in tulil: »Hudič naj vzame vse tiste, ki sem jih spovedal, hudič naj vzame one, ki sem jih obhajal, prokleti naj bodo župljani« itd. Kakor risu so se Knolu iskriale oči, pene so mu stopile na ustnice, a mesto da bi podelil ljudstvu blagoslov z monštranco, bruhale so njegove usta vedno hujše kletve. Ljudstvo je sprva onemelo, ko pa je slišalo izpred oltarja same kletve in nič kakor besede »proklet, proklet in hudič«, je jelo glasno ihteti in trumoma bežati iz cerkve. To se je zgodilo v Babnem polju in razširil po deželi in ljudstvo je pričakovalo, da bo namestnik apostolov, on, ki vodi

ljudstvo nazaj h Kristusu-kralju, maševal oskrnitev svetega kraja. Ej, zaman vse nade, saj vrana vrani ne izključe oč! Pred žrtvenikom onega pa, žegar najvišji nauk je bila ljubezen in bratoljubje, še vedno daruje „daritev ljubezni“ Adolf Knol in zanosno peva med bučanjem orgelj „et pax hominibus bonae voluntatis“... O ironija! — Ali bi ne bilo boljše, da bi škof Tone najprvo pripeljal nazaj h Kristusu-kralju svoje podivjane duhovne sobrate, kakor naše uboge, od njih zbegano in zapeljano ljudstvo!

— **Hudiča so ubili** —, toži „Slovenec“ na zadnjih predavanjih „Prosvete“ v „Mestnem domu“. Mi umejemo zanimanje „Slovenčevih“ matadorjev za hudiča in z živimi barvami si predstavljamo bolelost, ki jih mora obiti ob odprtem grobu ubogega hudiča. Ko bi ga bil predavatelj v istini ubil, bi to pomenilo pač najhujši udarec za klerikalne voditelje! Kaj bi počeli brez hudiča — saj je on glavno orodje, s katerim vplivajo na naše dobro ljudstvo; brez hudiča bi marsikaka ovčica ušla iz hleva, marsikak testament bi drugje izgledal, izvestna bisaga bi izgubila tolsti trebuh in kmalu bi jo znotraj prepregale pajčevine... Zato imajo prav, če javkajo: „Pomagajte, pomagajte, hudiča so ubili!“

— **V prostovoljno suženjstvo** se podajajo nekateri učitelji, da bi hočajo biti včasih tudi prosti učitelji. Iz „Slovenca“ smo posneli sledeče: Učiteljstvo v Krškem je sodelovalo pri organi maši z učenci meščanske šole. V Loškem Potoku so obhajali v šoli 50letnico neke Marijine slavnosti. Nahušitelj (!) je imel dnevu primeren govor šolski mladini. V Škofji Loki je učiteljstvo (z izjemo enega) šlo s šolsko mladino za misijonsko procesijo. „Slovenec“ prinaša te novice z vidnim zadovoljstvom. Mi pa dostavljamo k temu svoje mnenje. Klerikalna stranka prireja te razne slovesnosti in misijone v vidno propagando za klerikalizem. Tega klerikalci sami ne taje, ker pri vsakih takih prilikah sramote naprednjake. Da pa je klerikalizem nasprotnik našega šolstva in učiteljstva, tega ne more utajiti nobeden, še tako kratkovidni učitelj. Zato pa sledi logičen zaključek: Kdor v sedanjih razmerah, ko klerikalizem z vsemi sredstvi ugled šole in učiteljstva skuša ponižati in v prah, služi klerikalnim priredbam in pomaga, da se iste tem sijajnejše vrše, tak učitelj poklada sam svojo glavo pod nasprotnikovo peto, katero mu isti vsekar ostre. Kdor zgoraj prizadeh upa ugovarjati temu, mu hočemo še podrobneje potrditi, da taki učitelji ne ravnavo doledno. Ogromna, ogromna večina pa je žalostna takih neveselih novic.

— **Nemškutarjenje v uradih.** Vlada je razpustila celjski okrajni zastop in je vodstvo poslov tega zastopa poverila ces. kr. nadkomisarju Lehmannu. Ta je predvsem začel v uradu z obširnimi nemškutarjenjem. Manj zavednim Slovincem dopisuje ta človek samo nemški. Pri tem se ravna po zgledu, ki mu ga daje okrajno glavarstvo. Ta e. kr. urad zapostavlja slovenski jezik, koder more. Slovenskim občinam pošilja samo nemške dopise in nemške tiskovine. Vse te tiskovine so iz državne tiskarne na Dunaju. Sicer ima ta tiskarna v zalogi tudi dvojezične tiskovine, ali glavarstvo nalašč ne rabi takih, marveč samonemške. Mi se temu nič ne čudimo. Štajerskim slovenskim državnim poslancem ni za nič drugo mar, kot kako bi podpirali kranjske kler. proti nam liber. in zato ne morejo in ne utegnejo se zanimati za narodne zadeve štajerskih Slovincov.

— **V volitev za rudarsko zadrugo** priporoča odbor političnega društva „Jednakopravnost“ v Idriji sledeče kandidate: Božič Al., Božič Matevž, Brus Tomaž, Benčič Ignacij, Burnik Josip III, Čibej Valentin, Carl Fran II., Čuk Fran II., Erjavec Ivan II., Ferlan Jakob, Filipič Tomaž, Horvat Fran II., Horvat Ivan, Jurman Rudolf, Jurman Hen-

rik, Kavčič Jakob, Kenda Iv. IV., Kobal Leopold II., Kogej Anton VIII., Kristan Jakob, Ku mer Josip, Mahorič Ivan IV., Makselj Ivan, Morave Jakob, Peširar Karl, Pelhan Ivan III., Pirc Andrej, Pivk Anton III., Podobnik Fran III., Prelovec Ignacij, Rejo Ivan II., Skvarča Ignacij, Trpin Štefan, Tratnik Jožef III., Treven Fran III., Velikajne Fran VI., Velikajne Ivan I., Vončina Ivan X., Vončina Jernej V. Vpoštevaje, da je volitev v rudarsko zadrugo zgolj delavske stanovske važnosti, je odbor društva „Jednakopravnost“ sestavil listo, ne oziraje se na strankarsko mišljenje posameznih kandidatov, pač pa je uvaževal, da morajo biti isti zmožni najodločnejše in najuspešnejše zastopati delavske interese. Priporočani kandidati so vredni popolnega zaupanja svojih tovarišev-delavcev in pričakuje se, da vsi oni delavci, katerim je resno mar blagor svojega delavčakga stanu, združijo svoje glave za iste.

— **Spremembe v davčni službi na Štajerskem.** Davčni pristav Vinc. Lauko je premeščen iz Marenberga v Aussee. Od vojakov vrnivši se davčni praktikanke so prideleni: Ferdinand Prelog okrajnemu glavarstvu v Celju, Simon Führer glavni davkarji v Ptuj in Vincenc Gal v Šmarjah pri Jelšah. Davčna praktikanca sta postala Maks Solak v St. Lenartu in Alfons Ribič v Gornjem gradu.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Jutri v četrti nastopi prvič kot gost na slovenskem gledališču ravnatelj in odlični član deželnega gledališča v Zagrebu, g. Andrija Fijan. Nedvomno si veliki umetnik k sijajnim uspehom ki jih je imel doslej kot gost vseh večjih slovanskih gledališč, tako opetovano v Pragi, v Beogradu in v Sofiji, tudi pri nas Slovincih nabere novih levorik, tembolj, ker nastopi v dveh svojih najboljših vlogah. Jutri nastopi kot Hamlet, v soboto pa kot Kremenjak v „Učitelju Lanovcu“. Ostale večje vloge v „Hamletu“ imajo gđ. Spurna (Ofelija), gospa Danilova (kraljica), ter g. Dragutinovič (kralj), Verevšek (Poloni), Tišnov (Lerter), Danilo (Horatio) in Boleška (prvi igralec in grobokop). Drama je skrbno študirana in se je nadejati prav lepe predstave tega vedno lepega Shakespearovega umotvora.

— **Gospod Andrija Fijan,** ravnatelj zagrebskega gledališča in gost slovenske drame, je prispel danes opoldne v Ljubljano in se je vršila že popoldne generalna skušnja za „Hamleta“. Slike slavnega umetnika v njegovih najboljših vlogah so razstavljene v izložbi Hribarjeve prodajalne v Šelenburgovih ulicah.

— **Slovensko gledališče.** Sinoči se je drugič in z zmogovitim uspehom pela opera „Mignon“. Žal, da gledališče ni bilo posebno obiskano. Je pač prišel predpustni čas, ta čas presneti, ko potrebujejo ljudje denar za druge namene. Predstava je bila jako dobra. Gospa Skalova je morala eno arijo ponoviti.

— **Koncert gojencev „Glasbene Matice“** bo v nedeljo dne 22. januarja ob polu osmih zvečer v veliki dvorani „Narodnega doma“. Javne produkcije gojencev, ki so se do sedaj vršile koncem leta, vršile se bodo letos tekom šolskega leta in prva produkcija bo v nedeljo. Imenuje pa se koncert, ker stoji vse točke na koncertni višini in ker je tudi muzikalna izobrazba gojencev, ki bodo nastopili, že toliko, da njih nastop zasluži to ime. Nastopilo bodo sedem gojencev, trije bodo svirali na klavir, dva na violino, dve gospi pa bosta peli štiri solistovski točke in en dvospev. Podroben program jutri.

— **„O domu in šoli“.** „Splošno slovensko žensko društvo“ priredi v petek ob 8 zvečer v veliki dvorani „Mestnega doma“ javno predavanje. Nadaljeval bo gosp. prof. dr. V. Korun svoje poučno in zanimivo predavanje „O domu in šoli“. Opozarjamo na to predavanje zlasti cenjene starše, učitelje ter sploh vse one, ki se zanimajo za vzgojo otrok.

— **Veledušen čin.** Umrli Fr. Pirker v Siemškovih ulicah št. 6, je

zaspustil za mestne uboge 200 K; v isti namen je tukajšnji zastopnik Pantigamske pivarne, g. Fr. Petrič, podaril vanto 20 K.

— **Umrli je v Šmartnem** pri Litiji gospod Gregor Porenta, klobučar, posestnik in načelnik gasilnega društva. Pokojnik si je pridobil velikih zaslug, zlasti za gasilno društvo. Bil je kremenitega značaja in zvest pristaš narodnapredne stranke. Blag mu spomin!

— **„Sokol“ v Kamniku.** Naše mlado društvo od ustanovitve shoda dne 3. grudnia 1904 počenši zelo vztrajno goji telovadbo in je postel telovadskih vaj prav povoljen. Telovadi se sedaj trikrat v tednu. Telovadbo vodita zelo marljivo brat načelnik Poljak in njegov namestnik brat Žagar. Vseh telovadcev je nad 25 katero število pa narašča od vaje do vaje, ker vstopajo v telovadne vrste še vedno novi člani. Povprečno pride na sleherni t. lo. vadno vajo doslej 15—18 telovadcev. Izvajajo se redovne in proste vaje in sicer že jako gladko in atrumno. Navdušenost in veselje do telovadbe je zelo veliko. Telovadno orodje, ki je naročeno pri Vydlišu, se prikaže tekom tega tedna. Potem se prične tudi z rednimi vajami na orodju. Telovadnica, ki je nastanjena v pritličju narodne čitalnice, je pač nekoliko pretisna pri nastopu več telovadcev, vendar vobče odgovarja potrebam društva. Stasoma se bode mogoče dalo od pomoči tudi temu nedostatku. — Št. vilo podpornih članov bi se pač lahko še pomnožilo. — Marsikateri pristopivši članov podpornikov pričakuje vsprejemnice ali vsaj sluge s nabiralo polo radi vstopne in mesečne prispevke.

— **I. slov. pevsko društvo „Lira“ v Kamniku** ima v nedeljo dne 22. prosinca 1905 ob dveh popol. v dvorani „Narodne čitalnice“ svoj redni občni zbor z običajnim dnevnim redom. Omenjeno bodi še, da je odbor pri zadnji, dne 8. t. m. se vršči seji sklenil prirediti na Srečnico dne 2. svečana t. l. koncert s plesom.

— **Kostumni venček „Sokol“** v Idriji prihodnjo nedeljo, s kopim se otvori vrata zabav idrijskih narodnih društev v letošnjem predpustu, bo po prizadevanju odbora kar mogoče najbolj zabaven. Zato pa se opravičeno nadajamo, da ga idrijsko narodno občinstvo v mnogobrojnem številu poseti. Izber v kostumih je popolnoma presta in razume se, da so tudi nekostumovani udeležniki dobro došli. Člani „Sokola“ nastopijo v društveni opravi. Pri plesu svara godba na lok. Zvečer je ob 8. uri zvečer. Vstopnina za člana 40 st., za nečlane 60 st.

— **Mekarstvo.** Lani je bilo na Kranjskem ustanovljenih šest novih mekarov, in sicer v Landolu, v Naklem, v Mošnjah, v Prestranku, na Skarudni in na Vrhniku.

— **V Planini pod Golico** je umrl znani gostinčar Pavel Razinger vulgo „Kopčar“.

— **Predor** med Boh. Belo in Obrnami bodo ta mesec prevrtali. Od kar je Ceconi poslal svoje ljudi na pomoč, delo izvrstno napreduje. Iz Bohinja se delavci na Boh. Belo in Obrne selijo v velikanskih karavanah. V zadnjih tednih so nastale na obeh straneh predora cele barakarske vasi. — Na belanskem kolodvoru bode zgradila tvrdka Rela & C. velik lesen hotel.

— **Velikanska podzemna jama.** — V „Edinosti“ čitamo: Že nekaj časa kroži po Trstu vest, da so v Slivjah pri Materiji razkrili velikansko podzemsko jamo s tekočo vodo, enako škocjanski jami, ali v veliko večjem obsegu. Glasom poročil je jama nekaj izrednega tudi z ozirom na znanstveno stran. Obseg je baje nepopisen. Kakor čujemo, je tržaška podružnica „Slovenskega planinskega društva“ že ukrenila v tem oziru vse potrebno in je že v dogovoru z občino Slivje. Tudi druga planinska društva so baje že na delu.

— **Celovška trgovinska zbornica** si je izvolila za predsednika s 14 glasovi izmed oddanih 20 glasov veleindustrija vitezja Burgerja, ki pa je izvolitev odklonil zaradi premajhne večine.

— **Dvojni detomir.** Šele 21letna dekla Marija Pavlinjak iz Ogrske je bila včeraj pred porotniki v Ljubnem obtožena, da je leta 1903. vrgla v vodo svojega 8 mesecev starega nezakonskega sina, avgusta 1904 pa teden staro hčerko. Oba zločina je priznala ter se ni mogla izgovarjati na bedo. Obsojena je bila v smrt na vislicah.

— **Glas iz občinstva.** Piše se nam Ljubljana ima dve drsališči vendar velika množica drsacev nima od nobenega posebnega užitka. Kar se „Kerna“ tiče je že skrajšen škandal. Ti ljudje doli pobirajo denar, da bi pa kdo led označil, tega pa ne. Tu so v led ozmrle deske, tam kamenje, tam zopet druge smeti, tako da človek res ni varen svojega življenja. Na tak način smo primorani

se na „Tivoljskem bajerju“ drsati. Toda tam je po našem mnenju predrago, posebno pa za dijake. Ti gotovo nimatej toliko denarja odveč, da bi za par uric kar imajo prostega časa, plačali 30—40 kr. Prosimo torej merodajne faktorje, da se v prihodnje nekoliko ozirajo na veselo mladino.

— **V deželni bolnici** je deželni odbor dal napraviti na ginekološkem oddelku posebno operacijsko dvorano.

— **Pomiloščen.** Na smrt obsojenega morilca Antona Kolenca je cesar pomiloštil. Najvišje sodišče je Kolenca obsodilo na 20 let poostrene ječe.

— **Nesreča.** Včeraj se je zvrnil voz peeka na delavca Ivana Loza v Bohinjski Beli in mu je pri tem zlomilo desno nogo. Pripeljali so ga do južnega kolodvora v spremstvu z vlakom, od tu pa z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

— **Pobegnil je sinoči** prostak e. kr. 27. domobranskega polka Gvidon Hyne, rodom iz Ljubljane.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpravilo z južnega kolodvora v Ameriko 178 Slovincov in 17 Macedoncev. — 18 Hrvatov se je odpravilo z Reke na Hrušico, 18 Dalmatincev je šlo v Heb, 12 tesadev je šlo iz Zagreba v Ribnico.

— **Izgubljene in najdene reči.** Jerica Petroc je izgubila srebrno žensko remontoar-uro s črnim trakom, vredno 20 K. — Marija Marječeva je izgubila zelenkasto denarnico, v kateri je imala okoli 10 kron denarja. — Na južnem kolodvoru je bila izgubljena, oziroma najdena črna palica s srebrnim držalom, ženska pelerina, 6 parov suknjenh in dva para usnatih čevljev ter srebrna tobačnica.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri zvečer v hotelu „Lily“ društveni koncert za štane. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člana prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Posredovalno delovanje mestne posredovalnice za delo in stanovanja v Ljubljani v mesecu decembru.** Z ozirom na lansko leto enakega meseca je došlo v tem mesecu, tako pri moškem, kakor pri ženskem delu nekoliko več oglašil, a v sled slabše kvalifikacije delojemalcev, je bilo nekoliko manj delojemalcev v delo in službe oddanih. V primeri s prejšnjim mesecem pa je došlo v tem mesecu nekaj manj oglašil. Varok temu je, ker koncem leta delojemalci je malo delo ali službe menjaje. Oddani delojemalci pripadajo pri moškem delu po največ promitnim in trgovskim pomožnim uslužbencem, pri ženskem delu pa hinim poslom in gostilniškim uslužbencem. Posredovanje s javenci ni imelo uspeha, a ono z stanovanji le deloma. Skozi celo leto je došlo 612 ponudb za moško in 1938 za žensko delo ter 15 mojstrov. Dela je iskalo 765 moških in 1947 ženskih uslužbencev ter 2 vajenca, nadalje je došlo 141 oddajateljev in 54 najemnikov stanovanj. Oddanih (vsprejetih) je bilo 424 moških in 1186 ženskih uslužbencev, 2 vajenca in 21 stanovanj.

— **Hrvatske novice.** V satoru je v proračunski debati med drugimi govoril proti tudi posl. dr. Harambašič. V svojem govoru je prišel tudi na ustanovitev klerikalne stranke, izjavil, da je nasprotnik take stranke in da je svojetasno tudi prevzel uredništvo „Hrvatstva“ le pod pogojem, da se klerikalna stranka ne ustanovi. — Onečaščenje grobov. V Harkanovih (Slavonija) so cigani poneli izkopati truplo župnika Ulakovića, mu razparali trebuh, da so si napravili svoja „skrivna zdravila“.

* **Najnovejše novice.** — Umrli je velika vojvodinja Karolina Saksonska-Weimarska.

— **Peklenski stroj** je dobila za novo leto sloveča ruska igralka Tarasova v Moskvi v navadnem zavoju. Ko je zavoj odprla, se je stroj raznesel ter nevarno ranil vse osebe v sobi. Igralki je iztrgal eno oko.

— **Velik delavski štrajk** je nastal v Petrogradu v Putilovih tovarnah. 19000 delavcev je ustavilo delo.

— **Saksonski kralj** je obiskal včeraj nemškega cesarja v Berlinu. — V rudnikih ob Ruhri štrajka že 100000 rudarjev.

— **Strasna nesreča** se je pripetila v Neassdalu (Norveško). Utrgala se je velika skala ter padla v jezero, v sled česar je voda bruhnila čez bregove ter odnesla več hiš, s hišami pa tudi 59 ljudi.

— **Poslanec V. Schnal**, ki je zastopal praško obrtno in trgovsko zbornico, je umrl.

— **Stotniku Nikoliću**, ki je onedastil sliko kralja Petra, je vojno nad sodišče za ta zločin vsililo prvotno kazn 2 let na deset let.

— **Marconi je prišel v Bo-lonjo**, kjer se poroči z lepo princezino Ruspoli.

— **Zdravnik dr. Heeka**, o katerem se je širila vest, da je zaroben edine hčere milijonarja Kruppa, so pripeljali v norišnico.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 18. januarja. Po listih krožijo vesti o rekonstrukciji komaj ustanovljenega ministrstva. „Politik“, ki je to vest sprožila, trdi, da vstopi znani poljski politik Bobrskyński kot učni minister v novo vlado, finančni minister da postane Spitzmüller, trgovinski minister pa neki levičarski politik. Ta vest je neutemeljena. Ravno tako neutemeljeno je poročilo gr. ške „Tagespost“, da odstopi češki minister dr. Randa in da pride na njegovo mesto ali dr. Pacak ali dr. Kramář. Mogoče je, da pride do rekonstrukcije ministrstva, ali šele pozneje in le ako se Gautschu prej posreči ustanoviti v parlamentu mirno delo zagotavljačo koalicijo.

Dunaj 18. januarja. Sinoči je bil dvorni ples. Opažalo se je posebno, da je bil cesar po dolgem političnem pogovoru z Gautschem zelo zamišljen in ni dlje časa nič govoril. Tudi s tirolskim namestnikom Schwarzenauom je cesar jako dolgo govoril.

Pariz 18. januarja. Combes je že vložil demisijo. V dotičnem spisu poudarja, da se umakne iz proste volje in da je iz votuma parlamenta razvidno, da zahteva narod, naj se dosledno nadaljuje sedanja politika. Novo ministrstvo se vpelje s splošno amnestijo, katere bo deležen tudi Deroulède.

Rusko-japonska vojna.

London 18. januarja. General Steselj je pred svojim odhodom iz Nagasakija imel kratek pogovor s poročalcem „Expressa“. Steselj je potrdil, da je bil Port Arthur po zavzetju 203metrskega hriba in trdnjave Erlungšan izgubljen. Vojni svet je soglasno sklenil kapitulacijo.

London 18. januarja. Iz Nagasakija se poroča, da se je s francoskim parnikom „Australia“ odpeljalo 565 Rusov, med njimi general Steselj in 245 častnikov z ženami.

London 18. januarja. Iz Perima se poroča, da sta tam pasirali dve ruski vojni ladji, dve torpedovki in dve ladji prostovoljnega brodograja.

Petrograd 18. januarja. Admiral Gubastov je izjavil, da na mir ni prej misliti, dokler ne doseže Rusija vsaj ene velike zmage.

Poslano.*

O priliki kamniških volitev govorilo se je, da nimam pravice od strani mojega gosp. principala, voliti o priliki druge volitve. — Ta govorica mi je dala povod, da sem se te volitve udeležil, na podlagi „polnomočnega pooblastila“ in tako se pokazal neustrahljivega bodisi pred komurkoli!

Predbaciovalo se mi je tudi to v volilni sobi od nasprotne stranke. Koliko pa da je tu resnice, od mojega gospoda principala, se pokazalo bode.

Tem potom pa povem, da stoji pribito, da kot teoretično in praktično izvežban ekonom zamorem biti le narodno naprednega mišljenja ter ostanem. Bog i bogme!

Mekinje pri Kamniku, dne 15. jan 1905.

Ferdo Tomazin,
oskrbnik.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Avstrijska specialiteta. Na želodcu bo-ehajočim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in vpliva na želodec krepilno ter pospešilo na prebavljenju in sicer z rastočim uspehom. Skatljica 2 K. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na delu zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom.

Upravištvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda. Gosp. Franc Planinec, postajenačelnik v Divači, 4 K, ker se zadržal po bolezni, ni mogel udeležiti pogreba svojega prijatelja sošolca in kolege g. Iv. Resmana. — Cenj. rodbina Blažon v Gorici 10 K mesto venca na krsto umrlemu prijatelju g. Iv. Resmanu. — Radi ogromnega opravila se je ta izkaz zakasnil. — G. Fran Skubic, trg. učitelj v Idriji nabral 2 K. — Rodbina Knific v Ljubljani 15 K mesto venca na krsto g. Fran Trtniku. — Prijateljska družba v restavraciji g. Ant. Zupana na Starem trgu št. 18 16 K mesto venca g. Franu Trtniku. — Podružnica C. M. v Šiški 38 K kot udno za leto 1904. — G. Mirko Graharič v Ljubljani 10 K mesto venca na krsto g. Franu Trtniku. — Skupaj 95 K. — Preserčna hvala vsem, ki se spominjajo na ta blag način svojih prijateljev.

Za učiteljski konvikt. G. Ignacij Gruntar, c. kr. notar v Ribnici 10 K mesto venca na krsto svojemu prijatelju g. Resmanu. — Prisrčna hvala: vsoto smo izročili g. J. Dimniku. — Radi ogromnega opravila se je ta izkaz nekoliko zakasnil.

Protin revmatske bolečine?

3497-7

Zoltánovo mazilo

priznana tako dober lek za vdrgnenje se
dobiva v vsaki lekarni steklenica za 2 K.
Po pošti razpošilja

lekarna ZOLTÁN, Budapešta,
V. Szabadságter.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 17. januarja 1905.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4% majeva renta	100-25	100-45
4% srebrna renta	100-25	100-45
4% avstr. krona renta	100-30	100-50
4% zлата	119-50	119-70
4% ogrska krona	98-80	99-—
4% zлата	118-75	118-95
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4% posojilo mesta Spiljet	100-—	101-—
4% posojilo mesta Zadar	100-—	100-—
4% bos. herc. žel. pos. 1902	101-10	102-—
4% češka dež. banka k. o.	100-—	100-30
4% z. pisma gal. d. hip. b.	101-40	102-40
4% pešt. kom. k. o. z.	100-—	100-—
4% 10% pr.	107-40	108-40
4% zast. pisma Innerst. hr.	100-10	101-—
4% dež. hr.	100-50	101-20
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100-—	100-90
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100-—	101-—
4% obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99-—	—
4% prior. dol. žel.	99-50	100-—
3% juž. žel. kup. 1/2	318-40	320-40
4% avst. pos. za žel. p. o.	100-95	101-50

Srečke.	187-—	189-—
Srečke od 1. 1860 1/2	274-—	279-50
" " 1864	164-50	166-50
" tizske	307-—	317-—
" zem. kred. I. emisije	299-—	308-50
" " II.	274-—	282-—
" ogr. hip. banke	97-—	102-—
" srbske a. frs. 100-—	135-—	136-—
" turške	20-90	21-90
Basilika srečke	477-—	487-—
Kreditne	78-—	82-—
Inomotske	88-—	92-—
Krakovske	67-—	71-—
Ljubljanske	54-—	55-80
Avst. rud. križa	28-95	29-95
Ogr.	65-—	69-—
Rudolfske	74-—	77-—
Salbarske	527-—	537-—
Dunajske kom.	—	—

Delaice.	90-75	91-75
Južne železnice	652-—	653-—
Državne železnice	1631-—	1641-—
Avstr.-ogrsko bančne delaice	681-25	682-25
Avstr. kreditne banke	797-—	798-—
Ogrske	250-—	250-75
Živnostenske	688-—	692-—
Premogopop v Mostu (Brux)	619-—	620-—
Alpineke motan	2491-—	2501-—
Praške žel. ind. dr.	534-25	535-25
Železnice	307-—	311-—
Trbovniške prem. družbe	533-—	537-—
Avstr. orožne tovr. družbe	189-—	193-—
Češke sladkorne družbe	—	—

Valute.	11-32	11-37
C. kr. cekin	19-11	19-14
20 franki	28-50	28-58
20 marke	22-93	24-01
Sovereigns	117-45	117-65
Laški bankovci	95-50	95-75
Rubli	253-25	254-25
Dolarji	4-84	5-—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 18. januarja 1905.

Termin.	100 kg. K	19-48
Pšenica za april	100	17-16
Pšenica za oktober	100	15-28
Rž	100	14-88
Koruzna	100	14-—
Oves	100	—

Efektiv.

Nespremenjene.

Meteorologično poročilo.

Vidna nad morjem 806-2. Srednji zračni tlak 736-0 mm.

Januar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
17. 9. zv.	736-1	— 80	sl. svahod	—	sneg
18. 7. zv.	733-8	— 78	brezvetr.	—	oblačno
2. 2. zv.	733-0	— 82	sl. svahod	—	sneg

Srednja večerajša temperatura: — 10-9°
normale: — 2-5° — Padavina 4-9 mm.

Talanda cejlonski čaj.

Velefina znamka.

3626-11

Marjeta Porenta javlja v svojem
in v imenu svoje hčere Marije omož.
Robavs, kakor tudi v imenu ostalih
sorodnikov vsem prijateljem in znancem
vest, da je njega veleza-
služni mnogoletni načelnik, gospod

Gregorja Porenta

klobučarja, posestnika in načelnika gasilnega društva

ki je po kratki, jako težki bolezni,
previden s sv. zakramenti za umirajo-
če, danes dne 18. januarja ob 1/2 7
uri zjutraj v 70. letu svoje dobe
blaženo v Gospodu zaspal.

Truplo dragega pokojnika se bo v
četrtki dne 19. januarja t. l. ob 4
uri popoldne v hiši žalosti svečano
blagoslovilo in potem na okolškem
pokopališču položilo k zadnjemu po-
čitku.

Sv. zadušne maše se bodo služile v dekanijski cerkvi.

Šmartno pri Litiji, dne 18. januarja 1905.

Šmartinsko prostovoljno ga-
silno društvo naznanja enakim
društvom, prijateljem in znancem,
prežnuo vest, da je njega veleza-
služni mnogoletni načelnik, gospod

GREGOR PORENTA

klobučar in posestnik

danes po kratki in mučni bolezni
ob 1/2 7 uri zjutraj mirno v Gos-
podu zaspal.

Truplo blagega pokojnika se
bode v četrtki, dne 19. januarja ob
4. uri popoldne v hiši žalosti sve-
čano blagoslovilo in potem na oko-
liškem pokopališču položilo k zad-
njemu počitku.

Pokojnik bo priporočen v blag spomin.

V Šmartnem pri Litiji, dne 18. januarja 1905.

231

Gospica

ki je izvršila trgovski tečaj, želi na-

stopiti kot blagajničarka ali kot konto-

ristinja pri odvetniku. 151-1

Naslov. pove uprav. „Sl. Naroda“.

Važno za knjigoveze!

Skoro nov 223-1

stroj

za šivanje zvezkov in brošur

se takoj jako ceno proda. — Natančna
pojasnila pri Fr. Igliču, Mestni trg 11.

Učenec

iz dobre hiše, ki je dovršil vsaj 4raz-
redno ljudsko šolo in ima veselje do
trgovine, se sprejme v trgovino z me-
šanim blagom. 227-1

Ponudbe sprejema tvrdka Janko
Popovič v Cerknici pri Rakeku.

V najem se odda za več let

stara gostilna

na dobrem prostoru v LJUBLJANI s pa-
tentom vred. Zraven spada prodajalca za
jedila, za žganje in prodaja tobaka in ob-
sega 2 sobi za gostino, klet, spalno sobo,
veliko kuhinjo, senčnat gostilniški vrt z
uto, velik vrtnarski vrt in pa gospodarsko
poslopje, obstoječe iz 2 skladišč, hleva,
treh velikih svinjakov s kuhinjo, sušilnice
za meso, sobe, shrambe in kuhinje. Pilača
po dogovoru. Odda se lahko takoj ali pa
za majnik 1905.

Več se izve pri Alojziju Večanju, Veliki

Stradon št. 9, v Ljubljani. 223-1

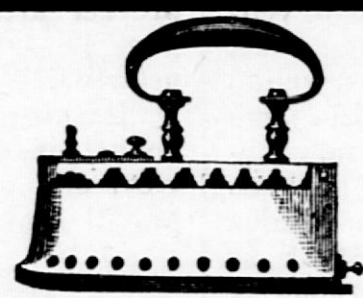
Mednarodna panorama.

V četrtek, 19. januarja 1905

zadnji dan razstave

Prekrasno potovanje 222

Amerika. Kalifornija.

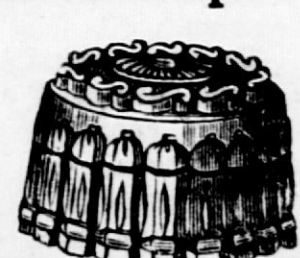
Ernest Hammerschmidt naslednik 3474-8

MADILE, WUTSCHER & Ko.

trgovina železnin in kovin

v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 6.

Velika zaloga kuhinjskega orodja in hišne oprave.

Mlad, neoženjen in izkušen

kurjač in ključar

se išče. 224-1

Natančne ponudbe naj se pošljejo
na pivovarno v Senožecah.

Kovačnica

s potrebno kovaško opravo in prijetnim
stanovanjem se pod zelo ugodnimi po-
goji odda takoj ali po dogovoru v
najem spretneemu oženjenemu kovaču,
ki ima koncesijo za kovaško obrt.

Ponudbe sprejema Karel Lenče,
posestnik in vin. trgovec na Laverici
pri Ljubljani. 178-4

Javna dražba.

Okoli 600 smrek in hoj

v Raskovcu in v Slemenih

se bo prodalo 29. januarja t. l.

na Vrhnikih. 188-2

Natančneje pri gospodu Karlu
Jelovšku na Vrhnikih ali v Ljubljani,
na Poljanski cesti št. 3, I. nadstr.

Proda se

prostovoljno, na Spod. Štajerskem se
nahajajoča, dobro idoča, čez 70 let
stara usnjarija z zalogo blaga vred,
k isti spadajoča poslopja so močno
zidana in dobro ohranjena; krog odje-
malecev je velik; usnjarija je od želez-
nice in pošte oddaljena 5 minut, leži
pri farni cerkvi in blizu šole, z usnja-
rijo je tudi združena prodaja drobnega
špecerijskega blaga. 3788-8

Naslov pove uprav. „Slov. Naroda“.

Lekarna

s tvornico sodavice na Hrvaškem
se proda pod poveljnimi pogoji.

Resni ponudniki z gotovino od naj-
manj 15.000 gld. naj izvolijo svoje
naslove in ponudbe priposlati g.

B. AGBABI

Zagreb, Mesnička ulica br. 6.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selsthal v Anasse,
Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m
zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal
v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb,
Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopolne osebni vlak
v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See,
Inomost, Brezene, Curij, Zeneva, Pariz čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne
osebni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-
Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago,
(direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni
vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II.
razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v
Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v
Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 29 m
zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd,
Linc, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.).
Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopolne osebni vlak z Du-
naja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare,
Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curij, Brezene,
Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri
44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Ino-
mosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka,
Smohorja, Celovca, Pontabla, čez Selsthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra,
Lince, Budejevice, Plzna, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ
NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta iz
Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 36 m.
zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri
28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči
samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAM-
NIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m popoldne, ob 6 uri 10 m zvečer.
Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda
je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani. 1

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja
vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, ko-
munalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev
in deviz.

Promese Izdaja k vsakemu žrebanju.

Aksijski kapital K 1,000.000.—

Zamenjava in ekskomptuje
izžrebane vrednostne papirje in
novcuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške

Eskompt in inkasso menic. 21

Daje predjume na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti

kurzni izgubi.

Borzna naročila. 22

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema
v tekočem računu ali na vložne knjižice proti
ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od
dne vloge do dne vplačila. 8-7

Promet s čeki in nakaznicami.